

vasuti közegek szándékos cselekményeit vagy mulasztásait is — megállapítani, illetve felperesnek bizonyítani nem sikerült. A vételem tehát ily esetben feltétlenül a vasut vélsen volta mellett szól.

A részvényjog terén a mi viszonyainkra is érdekel birnak azok az angol döntvények, melyek a részvényesek érdekeit fokozottabban biztosítani hivatottak. Így az Odham s Press. Ltd. 1925. W. N. 10. sz. ügyben, a társaság közgyűlése által elfogadott és a bíróság elé terjesztett alaptőkeleszállítási tervezetet bizonyos elsőbbségi részvények birtokában levő kisebbségi csoportok azon az alapon támadták meg, hogy a társaság alapszabályai szerint részvényeik után bizonyos meghatározott minimális osztalék jár és ugyancsak alapszabályszerűleg az alaptőkeleszállítás is csak a közönséges, tehát nem elsőbbségi részvények terhére vihető keresztült; már pedig a bíróság elé terjesztett tervezet, a társulatot ért veszteségek következtében, az elsőbbségi részvények utáni minimális osztalékot is csökkenteni akarta. A bíróság a megtámadó keresetet elutasította, azzal az indokolással, hogy az alaptőkeleszállítás az összes, tehát az elsőbbségi részvények érdekében is keresztültviendőnek tekintendő, mely utóbbi csoportok külön számított többsége is megszavazta a tervezetet s azt csupán a kisebbség kifogásolta, saját privilégiumainak fenntartása érdekében s különben is az osztalék leszállítása nem jelent még tőkecsökkentést: kizárólag erre vonatkoztatható pedig az alapszabályoknak az alaptőke leszállítására vonatkozó és az elsőbbségi részvényeknek érdekében tett fentebb idézett rendelkezése, nem pedig a minimális osztalék leszállítása által előállt *jövedelemcsökkentésre* (hasonlóan Guardian Assurance Co. 1917. I. Ch. 436).

Az új angol vasuti törvény (Railways Act 1921.) többek között a vasuti magánrészvénytársaságok üzletmenetére vonatkozólag is tüzetes rendelkezéseket tartalmaz és ezeken alapul a joggyakorlatnak az általános részvényjogot érintő az a tétele is, mely szerint mérlegszerű készpénzkészletek, melyek ki nem fizetett osztalékokból, nyugdíjakból, tartalékokból és hasonló összegekből keletkeznek, nem használhatók fel az alaptőkének kiegészítésére azokban az esetekben, midőn a törvény a tőkeszámla terhére bizonyos kiadások elkönnyvelését engedélyezi. A törvény ugyanis ily esetekre kifejezetten megengedi a tőkeszámlának „tőkeemelés vagy tőkeszerzés“ utján való kiegyenlítését. Tőkeemelés nyilván csak részvénykibocsátás utján eszközölhető, „tőkebeszerzés“ (Capital provided) alatt pedig, ugylátszik a legkülönbözőbb pénzügyi operációkat értik, melyek közt a legújabb időkig gyakran alkalmazták a társulatok igazgatóságai éppen azt a módszert, hogy a szétosztásra szánt, de valamely okból ki nem fizetett osztalékok stb. révén előállt feleslegből egyenlítették ki a tőkeszámla különbözeteit. A Felebbezési Bíróság (Court of Appeal) már most ellentétben az elsőfokon működő Vasuti Ügyek Bíróságával (Railway Rates Tribunal) kimondta, hogy az ily módon előállt feleslegnek nem vonatkozik a „tőkebeszerzés“ forgalom alá, minthogy ezzel lehetőség nyílta arra, hogy ugyanazon összegek, melyek a mérlegben tiszta jövedelemként szerepelnek, másfelől az alaptőke terhére kerülnének levonásba.